Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Bagrin Lucia
Dosarul nr. 3a-835/25
2-24072480-02-3a-10032025

D E C I Z I E
dispozitiv

25 martie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bostan Angela și Cașcaval Andrei
Grefier Ursu Reveca

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Beriozchin Ana în numele lui Bîrca Tatiana împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Beriozchin Ana în numele lui Bîrca Tatiana.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bostan Angela

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Bagrin Lucia
Dosarul nr. 3a-835/25
2-24072480-02-3a-10032025

D E C I Z I E

25 martie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bostan Angela și Cașcaval Andrei
Grefier Ursu Reveca

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Beriozchin Ana în numele lui Bîrca Tatiana împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Bîrca Tatiana împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea nulității actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile din acțiune

La 03 iulie 2024, Bîrca Tatiana, prin intermediul avocatului Beriozchin Ana, s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău, prin care a solicitat:

- constatarea nulității deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** din terenul inițial cu nr. cadastral *****din str. ***** 68, mun. Chișinău prin excluderea poziției 2371 din decizie și modificarea suprafeței la poziția 2250 a terenului cu nr. cadastral *****conform registrului bunurilor imobile-0,331 ha, precum și anularea soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF;
- radierea din registrul bunurilor imobile nr. cadastral *****;
- obligarea Consiliul municipal Chișinău să emită un act administrativ favorabil prin care să se transmită în proprietate privată reclamantei Bîrca Tatiana lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău, str. ***** 68 în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992;
- încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul reclamantei Bîrca Tatiana a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15.300 lei.

În argumentarea acțiunii, s-a menționat că Bîrca Tatiana este proprietara casei de locuit individuală cu nr. cadastral *****, construcției accesorii cu nr. cadastral ***** amplasate la adresa: mun. Chișinău, str. ***** 68 pe un teren cu suprafața reală de 0,331 ha.

Prin decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1-4 din 29 mai 1992 această casă de locuit a fost dată în exploatare de către mama sa, Bîrca Tamara.

Prin aceiași decizie administrativă terenul adiacent casei de locuit cu suprafața de 2.652 m.p. a fost atribuit în folosință pentru o perioadă nedeterminată.

La 10 iunie 1992 decizia enunțată supra a fost înregistrată la Biroul de inventariere tehnică Chișinău.

La 26 decembrie 2011, Bîrca Tatiana a recepționat de la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău planul geometric pentru terenul nr. *****cu suprafața de 0,3305 ha pentru a-l prezenta autorității publice locale.

Ulterior, la 06 februarie 2012, Bîrca Tatiana împreună cu părinții săi, Bîrca Anatolii și Bîrca Tamara și sora Lazarev Natalia au depus o cerere cu nr. 01/1-20-126 către Consiliul municipal Chișinău, Direcția Generală Arhitectură Urbanism și Relații Funciare cu privire la eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra terenului în conformitate cu art. 11 Cod funciar și în limita hotarelor existente, iar pe data de 31 mai 2012 au achitat în bugetul municipal taxele pentru efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului.

Totodată, potrivit certificatului de moștenitor testamentar din 28 iulie 2017, după decesul lui Bîrca Tamara, reclamanta Bîrca Tatiana a moștenit ¼ din bunurile imobile

cu nr. cadastral *****și nr. cadastral *****, amplasate la adresa mun. Chișinău, str. ***** 68.

Ulterior, prin contractul de donație nr. 7331 din 19 octombrie 2017, Bîrca Anatolie i-a donat fiicei sale Bîrca Tatiana ¼ din bunurile enunțate supra.

Prin contractul de donație nr. 1-450 din 20 iulie 2021, Lazarev Natalia i-a donat Tatianei Bîrca ¼ cotă-parte din construcțiile enunțate supra.

Astfel, reclamanta Bîrca Tatiana este proprietară exclusivă a casei de locuit din str. ***** 68, mun. Chișinău.

În continuare, la data de 25 ianuarie 2024 Bîrca Tatiana, prin intermediul reprezentantului său Beriozchin Ana, a solicitat de la Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare informație ce ține de examinarea cererii nr. 01/1-20-126 din 08 februarie 2012.

Pe data de 07 februarie 2024, Bîrca Tatiana a primit un răspuns, prin care i s-a comunicat că la data de 24 mai 2012 a fost adoptată o soluție urbanistică propusă spre legalizare, iar conform schemei perfectate li s-a propus proprietarilor transmiterea în proprietate doar terenul cu suprafața de 827 m.p. Surplusul de teren cu suprafața de 2.478 m.p. constituie proprietate municipală de domeniu privat și urmează a fi eliberat.

Pe data de 05 martie 2024 Bîrca Tatiana, prin intermediul reprezentantului său a depus o petiție către DGAURF, prin care a solicitat informație cu privire la actul administrativ de formare a două bunuri imobile din terenul litigios, totodată, a prezentat decizia Preturii sectorului Buiucani cu nr. 5/1.4 din 29 mai 1992 (cu ștampila organului cadastral) cu privire la repartizarea terenului cu suprafața de 0,2652 ha pentru construcția casei de locuit mamei sale, Bîrca Tamara.

Prin răspunsul cu nr. 2-03/1-476 din 27 martie 2024, Primăria mun. Chișinău i-a comunicat reclamantei Bîrca Tatiana că din surplusul de pământ, din terenul cu nr. cadastral *****a fost format teren cu nr. cadastral *****, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 și Consiliul municipal Chișinău decide discreționar în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție cu privire la bunurile domeniului privat al municipiului.

A mai menționat că decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992 nu este înregistrată în registrul bunurilor imobile și nu a fost prezentată de către proprietarii construcției la inițierea procedurii de legalizare a terenului.

Cu referire la procedura prealabilă, menționează reclamanta că la 10 aprilie 2024, a depus cerere prealabilă către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Consiliul municipal Chișinău, Primarului General al municipiului Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „*Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani*” în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** prin separarea lui din terenul inițial cu nr. cadastral *****, amplasat în mun. Chișinău, str. ***** 68, precum și a soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al Direcției Generale Arhitectură,

Urbanism și Relații Funciare, radierea terenului cu nr. cadastral *****din registrul bunurilor imobile, precum și emiterea unui act administrativ favorabil, prin care să se transmită în proprietate privată Bîrca Tatianei lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău, str. ***** 68 în limitele prevăzute în documentul de atribuire a acestui teren pentru construcția casei de locuit prin decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992.

Prin răspunsul la cererea prealabilă cu nr. 2-03/1-788 din 08 mai 2024, recepționat la data de 10 mai 2024, Primăria municipiului Chișinău a comunicat reclamantei că cererea prealabilă în partea anulării deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 aprilie 2014 și a soluției urbanistice elaborată anterior este depusă tardiv, prin urmare temeiuri de examinare a cererii prealabile nu sunt.

Cu referire la motivele de fapt și de drept, invocă reclamanta că prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29 mai 1992, Tamarei Bîrca i-a fost repartizat teren pentru construcția casei de locuit la adresa: mun. Chișinău, strada ***** 68 (precedenta denumire *****) cu suprafața de 2.652 m.p.

Astfel, în sensul art. 4 Cod funciar, ea a devenit deținător de posesiune. Suprafața reală a terenului este de 3.310 metri pătrați.

Din răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 2-03/1-476 din 27 martie 2024 reclamanta Bîrca Tatiana a aflat despre existența deciziei Consiliului municipal Chișinău cu nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „*Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani*” potrivit cărei o parte din terenul atribuit mamei sale pentru construcția casei de locuit a fost separat și s-au format două terenuri: cu nr. cadastral *****cu suprafața de 827 m.p. și cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 2478 m.p.

Cererea prealabilă a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile din data comunicării actului administrativ sau primirii răspunsului la petiție. Așadar, potrivit informației din registrul bunurilor imobile din 01 noiembrie 2017 și 05 august 2021, suprafața terenului adiacent casei de locuit cu nr. cadastral *****nu a fost schimbată în sensul micșorării suprafeței, prin urmare, unica sursă de informare asupra existenței actului administrativ este răspunsul la petiție.

Totodată, potrivit avizelor de plată a impozitelor pe bunurile imobiliare pentru anul 2016 și 2017 suprafața terenului litigios este aceiași, iar avizele ulterioare pentru achitarea impozitului funciar nu mai conțin rubrica „suprafața totală a bunului”.

Mai mult, în cererea prealabilă reclamanta a invocat nulitatea actului administrativ pe motiv că actul administrativ individual cu nr. 5/1.4 din 29 mai 1992, prin care Tamarei Bîrca i-a fost repartizat terenul cu suprafața de 2.652 m.p. pentru construcția casei de locuit pentru o perioadă nedeterminată, a obținut puterea lucrului decis, prin urmare, actul administrativ favorabil este valabil atâta timp cât nu este retras, revocat sau anulat și autoritatea publică emitentă este obligată să-l respecte.

Contrar prevederilor Codului administrativ, pârâtul nu a acționat în conformitate cu legea, nu a soluționat cererea pe cale prejudiciară și nu a studiat starea de fapt din oficiu, prin urmare, nu a examinat cererea în fond.

Suplimentar, s-a menționat că potrivit art. 30 Cod administrativ, autoritățile publice nu pot adopta măsuri cu efect retroactiv și nu pot afecta situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în cazurile expres prevăzute de lege și numai dacă acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

De asemenea, conform art. 139 și 140 Cod administrativ, actul administrativ individual rămâne valabil și obligatoriu până la retragerea, revocarea sau anularea sa și dobândește puterea lucrului decis după expirarea căilor de contestare. În temeiul art. 141, actul este nul dacă este afectat de un viciu deosebit de grav și evident, iar, potrivit art. 165 alin. (3), nulitatea poate fi invocată fără respectarea unui termen.

Astfel, s-a susținut că decizia nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014, în partea contestată, s-a întemeiat pe o stare de fapt eronată, ignorând existența unui act administrativ care produsese efecte juridice definitive și în baza căruia reclamanta dobândi-se legal un drept. Totodată, s-a invocat faptul că autoritatea publică locală nu a efectuat identificarea și formarea terenurilor prin confruntarea datelor cadastrale cu situația din teren și cu evidențele de arhivă, încălcând prevederile Legii privind formarea bunurilor imobile și ale Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale. Din aceste motive, s-a susținut că actul administrativ este lovit de nulitate în partea contestată.

De altfel, reclamanta a solicitat constatarea nulității deciziei nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014, invocând încălcarea unui drept subiectiv și susținând că legislația funciară îi conferă o speranță legitimă de a dobândi în proprietate, cu titlu gratuit, terenul aferent casei de locuit, în limita suprafeței atribuite anterior prin act administrativ pentru construcția și exploatarea imobilului.

În susținerea acestei poziții, a făcut trimitere la prevederile art. 11 din Codul funciar, precum și la pct. 55 și 58 din Regulamentul privind gestionarea resurselor funciare municipale nr. 3/23 din 02. 04. 2013 și pct. 6 din Regulamentul cu privire la modul de transmitere în proprietate privată a loturilor de pământ de pe lângă casă în localitățile urbane, potrivit cărora terenurile aferente caselor de locuit se transmit gratuit în proprietatea proprietarilor acestora, în limitele stabilite prin documentele de atribuire a terenului.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată depusă de Bîrca Tatiana a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 10 ianuarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), avocatul Beriozchin Ana acționând în interesele lui Bîrca Tatiana a

declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, iar la 28 februarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost depusă motivarea cererii de apel prin care s-a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel apelantul a reflectat expunerile din cererea de chemare în judecată și totodată, s-a subliniat că instanța de fond a examinat cauza superficial, fără a ține seama de particularitățile contenciosului administrativ și fără a administra din oficiu toate circumstanțele relevante, ceea ce a condus la pronunțarea unei hotărâri nelegale.

Astfel, partea apelantă a reiterat că decizia nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014, în partea contestată, s-a întemeiat pe o situație de fapt eronată, întrucât nu a fost luat în considerare actul administrativ favorabil reprezentat de Decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992, prin care reclamantei i-a fost atribuit în folosință terenul litigios.

De altfel, acest act a produs efecte juridice definitive, nu a fost revocat sau anulat și a conferit un drept legal de folosință, transmis ulterior reclamantei în calitate de succesor.

Apelanta a susținut că autoritatea publică locală a încălcat dispozițiile Legii privind formarea bunurilor imobile și ale Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, prin omiterea identificării și formării terenurilor în baza confruntării datelor cadastrale, a situației din teren și a documentelor de arhivă.

Totodată, s-a invocat că instanța nu a analizat dacă emiterea deciziei contestate respectă principiile consacrate de art. 30, 139 și 140 din Codul administrativ cu privire la neretroactivitatea actelor administrative, protecția drepturilor dobândite și autoritatea de lucru decis a actelor administrative individuale.

De asemenea, partea a criticat concluzia instanței cu privire la pretinsa lipsă de interes a reclamantei față de teren, respectiv reclamanta a întreprins în mod constant demersuri pentru obținerea titlului de proprietate, inclusiv prin solicitarea întocmirii planului geometric, achitarea lucrărilor cadastrale, depunerea cererii de privatizare și prezentarea actelor necesare autorităților competente. După decesul titularului inițial al dreptului de folosință, reclamanta a dobândit succesiv drepturile asupra construcțiilor amplasate pe teren, devenind proprietara acestora.

Mai mult ca atât, s-a remarcat că reclamanta beneficiază de o speranță legitimă de a dobândi dreptul de proprietate asupra terenului, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere atribuirea legală a terenului și prevederile art. 11 din Codul funciar, precum și ale regulamentelor speciale privind transmiterea gratuită în proprietate a terenurilor aferente caselor de locuit.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul apelantei Bîrca Tatiana, avocatul Beriozchin Ana, a susținut argumentele expuse în cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia precum a fost formulată.

Reprezentantul intimatului Consiliului municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, nu s-a prezentat, dar a solicitat prin referința depusă examinarea cauzei în lipsă, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Norma art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și

pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: - ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; - la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; - acțiunea nu a fost semnată și depusă în interesele lui Bîrca Tatiana, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, în corespundere cu art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1-4 din 29 mai 1992, casa de locuit din str.

(*****) actuala ***** 68, a fost dată în exploatare de către Bîrca Tatiana, cu atribuirea terenului de pământ cu suprafața 265 m.p.

La 06 februarie 2012, Bîrca Anatolii, Lazarev Natalia, Bîrca Tamara și Bîrca Tatiana au depus la Consiliul municipal Chișinău o cerere cu privire la efectuarea lucrărilor de inventariere a terenului aferent casei de locuit particulară din str. *****, 68, mun. Chișinău și eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra pământului în limita hotarelor.

Ca răspuns la cererea familiei Bîrca, Direcția funciară a comunicat că în scopul examinării de mai departe a cererii familiei Bîrca cu privire la legalizarea terenului aferent construcțiilor existente din str. *****, 68, mun. Chișinău, în conformitate cu prevederile art. 11 Cod funciar, pct. 2 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 984 din 21 septembrie 1998, s-a solicitat prezentarea în original a certificatului de moștenitor nr. 10-320 din 23 iunie 1992 - Tamara Bîrca, acte de atribuire a terenului în folosință.

Prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „*Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani*”, Consiliul municipal Chișinău a decis: „1. Se aprobă terenurile proprietate municipală potrivit planurilor cadastrale (geometrice) elaborate și se clasează pe domeniul public și privat (lista terenurilor se anexează). . . ”.

Potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile, eliberat de IP Agenția Servicii Publice la 05 august 2021, terenul din str. ***** 68, mun. Chișinău, cu nr. cadastral *****este proprietate municipală, iar construcțiile, casa de locuit cu nr. cadastral nr. *****și construcție accesorie cu nr. cadastral ***** aparțin Tatianei Bîrca.

La 25 ianuarie 2024, Bîrca Tatiana s-a adresat Consiliului municipal Chișinău cu cerere cu privire la eliberarea informației dacă a fost soluționată cererea 01/1-20-126 din 06 februarie 2012.

Prin răspunsul Direcției Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 1-03/1-504 din 07 februarie 2024, s-a comunicat solicitantului că având în vedere cererea dlor Bîrca Anatolii, Lazarev Natalia, Bîrca Tatiana și Bîrca Tamara (proprietari al imobilului la acel moment), la data de 24 mai 2012, de către serviciul abilitat al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a fost elaborată schema de situație (soluția urbanistică) a terenului din str. *****, 68, mun. Chișinău ce se propune spre legalizare. În conformitate cu schema perfectată, poate fi transmis în proprietate privată comună, doar terenul cu suprafața de 827 m.p., pentru deservirea și exploatarea construcțiilor deținute cu drept de proprietate privată. Surplusul de teren, cu suprafața (aproximativ) de 2.478 mp ce constituie proprietate municipală de domeniu privat, în conformitate cu prevederile legislației funciare în vigoare, necesită a fi eliberat. Având în vedere că, coproprietarii imobilului în cauză nu au fost de acord cu schema de stabilire a hotarelor, s-a solicitat reexaminarea soluției urbanistice elaborate. Potrivit avizului secției autorizări construcții individuale din cadrul

Direcției, schema hotarelor stabilite anterior, pentru deservirea imobilului în cauză, rămâne în vigoare.

Prin răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 2-03/1-476 din 27 martie 2024, s-a mai comunicat avocatului reclamantei că asupra surplusului de teren, liber de construcții (partea componentă a terenului cu nr. cadastral *****din str. *****, 68, mun. Chișinău, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „*Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani*" a fost stabilit dreptul de proprietate publică municipală din domeniul privat, modul de folosință pentru construcții, cu atribuirea numărului cadastral *****. Astfel, terenul cu nr. ***** urmează a fi valorificat prin licitație funciară, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Totodată, a relatat că decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992 privind darea în exploatare a casei de locuit individuale din str. *****, 68, edificată pe terenul cu suprafața de 2.652 m.p., nu este înregistrată în Registrul bunurilor imobile (ținut de către ÎS „Cadastrul Bunurilor Imobile") și nu a fost prezentată de către proprietarii construcțiilor la inițierea procedurii de legalizarea terenului prenotat.

La 11 aprilie 2024, Bîrca Tatiana s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul municipal Chișinău, Driecția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Primarul General, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 2/18 din 27 februarie 20214 „*Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani*" în partea formării a terenului cu nr. cadastral *****din str. ***** 68, precum și a soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF; radierea nr. cadastral ***** din registru 12 bunurilor imobile; emiterea unui act administrativ favorabil, prin care să se transmită în proprietate privată lui Bîrca Tatiana, lotul de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău, str. ***** 68 în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit prin Decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992.

Prin răspunsul Primăriei mun. Chișinău nr. 2-03/1-788 din 08 mai 2024, cererea reclamantei, a fost respinsă ca tardivă.

La caz, nefiind de acord cu soluția autorități publice și deciziei adoptate în procedura prealabilă, Bîrca Tatiana, prin intermediul avocatului Beriozchin Ana, s-a adresat cu prezenta acțiune în contencios administrativ solicitând constatarea nulității deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 „Despre delimitarea terenurilor proprietate municipală din sectorul Buiucani" în partea formării terenului cu nr. cadastral ***** din terenul inițial cu nr. cadastral *****din str. ***** 68, mun. Chișinău, prin excluderea poziției 2371 din decizie și modificarea suprafeței la poziția 2250 a terenului cu nr. cadastral *****conform registrului bunurilor imobile-0,331 ha, precum și anularea soluției urbanistice din 23 ianuarie 2013 al DGAURF; radierea din registrul bunurilor imobile nr. cadastral *****; obligarea Consiliul municipal Chișinău să emită un act administrativ favorabil prin

care să se transmită în proprietate privată reclamantei Bîrca Tatiana lotul de pământ de pe lângă casa de locuit amplasată în mun. Chișinău, str. ***** 68 în limitele prevăzute în documentul de atribuire a terenului pentru construcția casei de locuit, prin decizia Preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău nr. 5/1. 4 din 29 mai 1992; încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul reclamantei Bîrca Tatiana a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15.300 lei.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 20 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, a respins acțiunea reclamantei Bîrca Tatiana ca neîntemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile legale aplicabile la caz și criticile aduse în apel, Completul judiciar apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond, soluția având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

În sensul normelor materiale aplicabile la caz, Completul judiciar reține că potrivit art. 53 Cod administrativ, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative. Competența se stabilește la momentul inițierii procedurii administrative.

De altfel, reieșind din prevederile art. 9 Cod funciar (în redacția anterioară din 25.12.1991), de competența consiliilor raionale și municipale ține: repartizarea și retragerea terenurilor, în modul stabilit de lege; stabilirea suprafețelor care rămân în proprietatea statului în limita raionului și municipiului, iar potrivit art. 10 din același Cod, de competența consiliilor sătești (comunale) și orășenești țin: atribuirea terenurilor și înstrăinarea lor fără schimbarea destinației acestora, în modul stabilit de lege; autentificarea drepturilor deținătorilor de terenuri, în modul stabilit de lege; asigurarea perceperii impozitului funciar; exercitarea controlului de stat asupra folosirii și protecției terenurilor, inclusiv asupra combaterii și prevenirii răspândirii buruienilor; ținerea cadastrului funciar în teritoriul din subordine; privarea de drepturi a deținătorilor de terenuri în condițiile prevăzute de lege; determinarea și atribuirea terenurilor pentru construcții și amplasarea lor, în conformitate cu legea; soluționarea litigiilor funciare în limitele competenței lor; organizarea evaluării terenurilor conform metodicii unice, elaborate de Guvern; stabilirea suprafețelor care rămân în proprietatea statului în limita teritoriilor satelor (comunelor); stabilirea și modificarea hotarului intravilanului localităților.

Conform prevederilor art. 42 (în redacția anterioară din 25.12.1991) Cod funciar, terenurile din intravilan se află în administrarea autorităților administrației publice locale, iar din municipii – în proprietate municipală.

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

Potrivit art. 14 din Legea citată, Consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice. Pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art. 4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele competențe: b) administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului); c) decide în privința actelor juridice de administrare privind bunurile domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, precum și privind serviciile publice de interes local, în condițiile legii; d) decide în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii; e) decide atribuirea și schimbarea destinației terenurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 19 alin. (4) al Legii cu privire la administrația publică locală, deciziile privind aprobarea bugetului local, administrarea bunurilor proprietate a satului (comunei), orașului (municipiului), stabilirea cuantumului taxelor și impozitelor locale, planificarea dezvoltării localităților și amenajării teritoriului, asocierea cu alte consilii, instituții publice din țară sau din străinătate se adoptă cu votul majorității consilierilor aleși.

În corespundere cu art. 53 alin. (1) și (2) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, privatizarea terenurilor aferente bunurilor care se privatizează și bunurilor private se efectuează în conformitate cu prezenta lege, cu legislația funciară și cu alte acte legislative. Procedura privatizării lor se stabilește prin regulament, aprobat de Guvern. Actele în al căror temei proprietarii de bunuri privatizate sau de întreprinderi private dețin în posesiune și folosință terenurile aferente lor, cu excepția contractelor de arendă, se anulează, iar rectificarea înregistrării în registrul bunurilor imobile se efectuează la cererea organului abilitat cu dreptul de administrare a terenului.

Potrivit art. 4 alin. (10) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, terenul de pe lângă casă atribuit în folosință temporară și terenul cu care lotul de pământ de pe lângă casă depășește norma prevăzută de legislație se vând la prețul normativ conform tarifului indicat la poziția I din anexa la lege sau se dau în arendă persoanelor în a căror folosință se află. În cazul în care, după parametri și amplasare, pot fi formate ca bunuri imobile de sine stătătoare, terenurile menționate se transmit în proprietate persoanelor în drept ori se înstrăinează în alt mod conform legislației.

În conformitate cu prevederile art. 46 Cod funciar (în redacția anterioară din 25.12.1991), terenurile destinate construcțiilor urbane și rurale cuprind terenurile pe care sânt amplasate construcțiile și amenajările și cele pe care urmează să fie construite case, clădiri de menire social-culturală, industrială și cu alte destinații. Aceste terenuri se atribuie întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor pentru zidirea

și exploatarea construcțiilor industriale a caselor, a clădirilor de menire social-culturală, a altor construcții și amenajări, precum și cetățenilor pentru construcția individuală de locuințe. Suprafața terenurilor și condițiile folosirii lor în scopurile menționate se stabilesc conform normelor și documentației tehnice de proiectare. Pe terenurile atribuite se interzice începerea lucrărilor de construcție până la permisiunea dată de către organele de arhitectură și urbanistică.

Conform art. 74 alin. (3) și alin. (4) din Legea privind administrația publică locală, bunurile proprietate a unităților administrativ-teritoriale se împart în bunuri ale domeniului public și a celui privat. Autoritățile publice locale executive asigură, în condițiile legii, delimitarea și evidența separată a bunurilor din domeniul public și cel privat.

De altfel, analizând situația de fapt prin prisma normelor citate supra, instanța de apel menționează că pretențiile din acțiune sunt neîntemeiate, deoarece prin decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1-4 din 29 mai 1992, casa de locuit din str. *****(actuala str. ***** nr. 68, mun. Chișinău) a fost dată în exploatare, fiind atribuit în folosință terenul cu suprafața de 2652 m.p., iar în urma solicitării de către proprietarii construcției, inventarierea terenului aferent și eliberarea titlului de autentificare a dreptului de proprietate asupra acestuia, Direcția funciară a solicitat prezentarea actelor justificative cu privire la dreptul succesoral și atribuirea terenului în folosință, însă din materialele cauzei nu rezultă că aceste acte au fost depuse.

Mai mult, instanța de apel constată că, în baza documentației prezentate și a normativelor urbanistice aplicabile, la 24 mai 2012 serviciul competent al Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare a stabilit hotarele terenului necesar pentru deservirea construcției, în suprafață de 827 m.p. Totodată, surplusul de teren rămas liber de construcții a fost delimitat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 ca proprietate publică municipală din domeniul privat, cu atribuirea numărului cadastral *****.

Instanța de apel reține, de asemenea, că la înregistrarea casei în Registrul bunurilor imobile nu a fost indicată decizia Preturii nr. 5/1-4 din 29 mai 1992, ceea ce justifică legalitatea operațiunii de sistematizare și determinare a terenului aferent construcției în suprafață de 827 m.p.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că terenul suplimentar solicitat de reclamantă constituie proprietate publică municipală din domeniul privat, asupra căreia Consiliul municipal Chișinău exercită prerogativele de administrare și dispoziție potrivit legii. Totodată, se constată că reclamanta și ceilalți coproprietari nu au dat curs solicitării autorității cu privire la completarea documentației necesare legalizării terenului și au manifestat pasivitate timp de aproximativ 12 ani, împrejurare ce nu poate fi imputată autorității publice. Cu atât mai mult, în prezent terenul cu nr. cadastral ***** este destinat valorificării prin licitație funciară, în condițiile legislației în vigoare.

În altă ordine de idei, instanța de apel apreciază ca neîntemeiat argumentul apelantei potrivit căruia decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 ar fi fost emisă cu încălcarea unui act administrativ anterior și ar afecta drepturi dobândite nu poate fi reținut, deoarece potrivit art. 53 Cod administrativ, competența autorităților publice este stabilită prin lege și se exercită în limitele conferite de aceasta, iar reieșind din condițiile art. 9 și art. 42 Cod funciar (în redacția până la modificări), precum și art. 14 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Consiliul municipal Chișinău este autoritatea competentă să administreze bunurile proprietate municipală, să delimiteze terenurile, să decidă asupra actelor de administrare și dispoziție cu privire la bunurile domeniului privat al municipiului și să stabilească regimul juridic al acestora.

Prin urmare, adoptarea deciziei nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 s-a realizat în exercitarea atribuțiilor legale exclusive ale Consiliului municipal Chișinău, în cadrul autonomiei decizionale conferite de art. 3 alin. (2) din Legea nr. 436/2006, fără a putea fi reținută vreo depășire a competenței materiale sau funcționale.

Argumentul apelantei referitor la decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29 mai 1992 de asemenea este unul neîntemeiat, deoarece din actele dosarului rezultă că prin această decizie a fost dată în exploatare casa de locuit din str. ***** nr. 68 (fosta str. *****), fiind atribuit terenul aferent în suprafață de 2652 m.p. Totuși, această împrejurare nu echivalează cu recunoașterea unui drept de proprietate asupra întregii suprafețe și nici nu exclude competența autorității publice de a delimita, în condițiile legii, terenurile proprietate municipală.

Instanța reține că în urma examinării cererii depuse la 06 februarie 2012 de Bîrca Anatolii, Lazarev Natalia, Bîrca Tamara și Bîrca Tatiana, serviciile abilitate ale Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare au procedat la sistematizarea terenului conform normativelor urbanistice în vigoare și au determinat suprafața necesară pentru deservirea construcțiilor existente la 827 m.p. În consecință, surplusul de teren rămas liber de construcții a fost delimitat ca bun distinct și identificat cu numărul cadastral *****, fiind clasificat drept proprietate publică municipală din domeniul privat, prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014.

Prin urmare, contrar afirmațiilor apelantei, nu rezultă că autoritatea publică ar fi afectat drepturi deja dobândite, ci dimpotrivă, a delimitat terenurile în conformitate cu competențele și procedurile prevăzute de lege.

Nu poate fi reținută nici critica referitoare la pretinsa încălcare a art. 30, art. 139 și art. 140 Cod administrativ.

La caz, instanța observă că decizia nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014 nu produce efecte retroactive și nu revocă decizia Preturii sectorului Buiucani nr. 5/1.4 din 29 mai 1992. Cele două acte administrative au obiecte juridice distincte: primul privește delimitarea terenurilor proprietate municipală, iar cel de-al doilea privește darea în exploatare a construcției și atribuirea terenului aferent în condițiile existente la acel

moment. Prin urmare, nu există nicio atingere adusă principiului securității raporturilor juridice și nici puterii lucrului decis invocate de apelantă.

Totodată, instanța constată că apelanta nu a demonstrat existența unui drept subiectiv asupra suprafeței suplimentare de teren delimitate prin numărul cadastral *****. Simpla existență a unui act administrativ anterior și invocarea unei pretinse speranțe legitime nu sunt suficiente pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra unui teren aparținând domeniului privat al municipiului.

De altfel, instanța de fond în mod corect a reținut că după depunerea cererii din 06 februarie 2012, Direcția funciară a solicitat prezentarea în original a certificatului de moștenitor nr. 10-320 din 23 iunie 1992 și a actelor de atribuire a terenului în folosință, însă din înscrisurile cauzei nu rezultă că aceste acte au fost prezentate pentru continuarea procedurii administrative. În aceste condiții, lipsa finalizării procedurii nu poate fi imputată autorităților publice, iar pasivitatea reclamantei pe parcursul unei perioade îndelungate nu poate constitui temei pentru anularea ulterioară a unui act administrativ adoptat în exercitarea competențelor legale.

Sunt nefondate și criticile cu privire la încălcarea Legii privind formarea bunurilor imobile și a Regulamentului privind gestionarea resurselor funciare municipale, or, în acest sens, apelanta s-a limitat la invocarea generică a unor dispoziții legale, fără a demonstra în concret în ce constă pretinsa încălcare, care etapă procedurală ar fi fost omisă și în ce mod aceasta ar fi influențat legalitatea Deciziei nr. 2/18-1 din 27 februarie 2014.

În egală măsură, instanța de apel reține că invocarea art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a cauzei Kopecky c. Slovaciei nu este pertinentă în speță. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului protejează doar creanțele suficient de bine stabilite în dreptul intern. Or, apelanta nu deține un drept patrimonial recunoscut asupra terenului delimitat cu nr. cadastral ***** și nici un titlu juridic care să-i confere un drept actual și exigibil asupra acestuia. În consecință, pretinsa „speranță legitimă” invocată nu întrunește condițiile dezvoltate în jurisprudența Curții.

Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia actul administrativ contestat ar fi nul, deoarece, apelanta nu a demonstrat existența vreunuia dintre cazurile expres și limitativ prevăzute de Codul administrativ. Nu s-a probat existența unui viciu deosebit de grav și evident, iar toate criticile formulate vizează oportunitatea delimitării terenului și nemulțumirea față de rezultatul procedurii administrative, aspecte care nu constituie temeiuri de nulitate absolută.

În consecință, instanța de apel apreciază că toate criticile formulate în cererea de apel reprezintă o reiterare a argumentelor invocate în fața primei instanțe, deja analizate și motivate corespunzător, fără a fi prezentate elemente noi de fapt sau de drept care să justifice reformarea hotărârii atacate.

Concomitent, Colegiul notează că contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod

administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, reiterând aceleași susțineri și pretenții formulate în cererea de chemare în judecată, aspecte deja examinate și apreciate corespunzător de către instanța de fond.

Prin urmare, având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Beriozchin Ana în numele lui Bîrca Tatiana.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bostan Angela

Cașcaval Andrei